

ΤΗ ΙΟ΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος.

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου

σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείῃ αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Ἦχος πλ. Νη ρ

K^{Nη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα προ
ος σε ε ε ει σα κου ου ου σο ο ον μου ου ει σα κου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^{Δι} Κυ ρι ι ε ε

κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κου ου

σο ο ον μου προσχεστη φω νη η η τη ης δε η σε

ε ε ω ω ω ως μου ^{Δι} εν τω κε κρα γε ε

ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου σο ο ον μου

^{Νη} Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^{Δι}

K^{Νη} α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η

η μου ου ως θυ μι α μα α ε νω πι ι ι ο

ο ο ο ον σου ^{Δι} ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει

ρω ω ων μου θυ ^{Νη} σι ι α ε σπε ρι ι ι νη

η η ει ^{Πα} σα κου σον μου ^{Νη} Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^{Δι}

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοφάλτου

Θ^{Νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^{Δι}

M^{Νη} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο

νη ρι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αϊς

Σ^{Νη} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκλεκτων α αυ

των

Π^{Νη} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Ο^{Νη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Α^{Νη} κου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην

Ο^{Νη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μου ^νδλ

Φ ^νδλ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη

σαν το ο ο μοι ^εχλ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με νων την α νο μι αν ^νδλ

Π ^εχλ ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα

ρτω λοι ^εχλ κα τα μο νας ει μι ε γω ^Δδλ ε ως αν πα

ρελ θω ^νδλ

Φ ^{Νη}ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα ^Δδλ φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην ^νδλ

Ε ^{Νη}κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγγελω ^νδλ

Ε ^{Νη}ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου ^Δδλ

και συ εγ νως τας τρι βους μου ^νδλ

Ε ^{Νη}ν ο δω ταυ τη ^Δδλ η ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι ^νδλ

Κ ^{Νη}α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε^ν

Α^{Νη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυχηνμου^ν

Ε^{Δι} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων^ν

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα^ν

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με^ε

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με^ν

Ε^{Νη} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τισου^ν

Ε^{Νη} με υ πο με νου σι δι και οι^Δ ε ως ου

αν τα πο δως μοι^ν

Ε^{Νη} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου^ν

Γ^{Νη} ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νην της δε η σε ως μου

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος Νη

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν
Ω του πα ρα δο ξα θαυ ματος το ζω η φο ρον
φυ τον ο Σταυ ρος ο πα να γι ος εις υ ψος αι ρο
με νος εμ φα νι ζε ται ση με ρον δο ξο λο
γυ σι παν τα τα πε ρα τα εκ δει μα
τς ον ται δαι μο νες α παν τες ω ω οι ον
δω ρη μα τοις βρο τοις κε χα ρισ ται δι ου Χρι στε
σω σοντας ψυ χας ημων ως μο νος ε ευ σπλαγ χνος

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,
χη με ε πι τον Κυ ρι ον
ηλ πι σεν η ψυ

Ω του πα ρα δο ξα θαυ ματος ως βο τρυν πλη ρη

ζω^{ⲟⲗ} ης^ⲗ ο^ⲟ βα^{Ⲡⲁ} στα^ⲥσας^ⲥτον υ^ⲩ ψι^ⲩζον^{ⲓⲛ} α^ⲁ πο^ⲡ γης υ^ⲩ ψ^ⲩ
 με^ⲙ νος^ⲛ Σταυ^ⲥ ρος^ⲣ ο^ⲟ ρα^ⲣ ται^ⲥ ση^ⲥ με^ⲙ ρον^ⲛ δι^ⲓ ου^ⲩ προς^ⲣ
 Θε^Ⲯ ον^ⲛ παν^ⲡ τες^ⲥ ει^ⲓ λ^ⲓ κυ^ⲕ σθη^ⲥ με^ⲙν^ⲛ και^ⲓ κα^ⲕ τε^ⲥ πο^ⲡ ο^ⲟ θη^Ⲯ
 εις^ⲓ τε^ⲥ λος^ⲥ θα^Ⲯ να^ⲁ τος^ⲥ ω^ⲩ ω^ⲩ ξυ^ⲭ λον^ⲛ αχ^ⲕ ραν^ⲣ τον^ⲛ
 υφ^ⲩ ου^ⲩ α^ⲁ πο^ⲡ λαυ^ⲥ ο^ⲟ με^ⲙν^ⲛ της^ⲥ εν^ⲓ Ε^Ⲛ δε^ⲙ α^ⲁ θα^Ⲯ να^ⲁ
 τ^ⲧ βρω^ⲩ σε^ⲥ ως^ⲥ Χρι^ⲭ στον^ⲛ δο^ⲓ ξα^ⲁ α^ⲁ ζον^ⲛ τες^ⲥ

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας^{ⲟⲗ} ελ^ⲓ πι^ⲡ σα^ⲥ τω^ⲩ Ισ^ⲓ ρα^ⲣ ηλ^ⲓ ε^ⲓ πι^ⲡ τον^ⲛ Κυ^ⲕ ρι^ⲣ

ον^ⲛ
 Ω^ⲱ του^ⲩ πα^ⲡ ρα^ⲣ δο^ⲓ ξ^ⲥ θαν^Ⲯ μα^ⲙ τος^ⲥ ευ^ⲩ ρος^ⲣ και^ⲓ μη^Ⲯ
 κος^ⲕ Σταυ^ⲥ ρ^ⲣ ου^ⲩ ρα^ⲣ ν^ⲩ ι^ⲓ σο^ⲥ στα^ⲥ σι^ⲥ ον^ⲛ ο^ⲟ τι^ⲓ θει^Ⲯ α^ⲁ
 χα^ⲭ ρι^ⲣ τι^ⲓ α^ⲁ γι^ⲓ α^ⲁ ζει^ⲥ τα^ⲥ συμ^ⲥ παν^ⲡ τα^ⲥ εν^ⲓ τ^ⲧ τω^ⲩ
 ε^ⲓ ε^ⲓ θνη^Ⲯ βα^Ⲯ ρ^ⲣ βα^Ⲯ ρα^ⲣ ητ^Ⲯ την^ⲛ ται^ⲥ εν^ⲓ τ^ⲧ τω^ⲩ
 σκη^ⲥ ηπ^ⲥ τρα^ⲣ Α^ⲁ νακ^ⲕ των^ⲛ η^Ⲯ δρα^ⲣ σται^ⲥ ω^ⲩ ω^ⲩ θει^Ⲯ ας^ⲥ
 κλι^ⲕ μα^ⲙ κος^ⲕ δι^ⲓ ης^ⲥ α^ⲁ να^ⲁ τρε^ⲥ χο^ⲭ με^ⲙν^ⲛ εις^ⲓ ρ^ⲣ α^ⲁ ν^ⲩ ρς^ⲥ
 υ^ⲩ ψ^ⲩ αν^ⲁ τες^ⲥ εν^ⲓ α^ⲁ σμα^ⲥσι^ⲥ Χρι^ⲭ ζον^ⲛ τον^ⲛ Κυ^ⲕ υ^ⲩ ρι^ⲣ ον^ⲛ

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. ᾠχος πλ' Νη ς

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

α νο ο μι ων αυ τς

Τρυ φηντην α δα πα νη τον πο θων κλη ρω σασθαι

Τρο φι με Μα αρ τυς πο νοις τς σω ματος συ ε νε τρυ υ

φας και δη με τε στης εκ φθο ρας προς την α α φθα ρ σι

αν α α γαλ λο με νος και τω μα αρ τυ ρι ω ε ε γ

κο σμημενος δι ο ταις σαις πρε σβει ει αις αι αι τησαι

πα σι μα ακα ρ το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν,

παν τες οι λα οι

Σα β βα τι ος ο εν δο ξος πολ λαις κο λα σε σιν

ε γ καρ τε ρη η σας νυν ε σα β βα τι σεν εις τας ε πα

αυ λεις των ς ρα νων πε ρι χα ρως γε ε ρα των α

γω νων κο ο μι ζο με νος δη η μοις των Α γγε

λων α α ριθ μ ε μενος αυ τ ε Χρι στε πρε σβει ει αις
δω ω ρησαι τω λα ω ω σ ε το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
τοῦ Κυρίου
με ε νει εις τον αι ω να

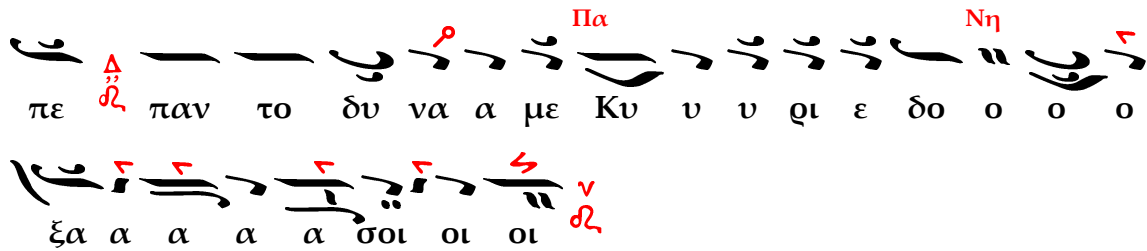
Α θε ων β ε λευ τη ρι ον α πο κρ ε σα με
νος β ε λαις εν θε ε οις τον ν ε ν ω χυ ρω σεν ο Δο ρυ
με ε δων και προ σε χω ρη σε στε ρ ρως προς τα τω ων
βα σα νων πει ει ρα τη ρι α νι κης τε βρα βει
α κο ο μι σα με νος Χρι στω συμ βα σι λε ευ ει
πα αν το τε υ περ πα αν των η μων δε ο ο με ε νος

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.
Μέλος Κωνσταντίνου Γράμπα.

Ἦχος πλ. Νη ρ

Δ^{Νη} ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Κ αι νυ υν και α α ει και εις τ ε αι αι ω
ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

^{Nη}
H φω νη τϑ Προ ο ο φη τϑ ϑ σϑ ϑ Μω υ
 σε ωως ο Θε ε ος ^{Δι} πε πλη η ρωται η λε ε ε ε
 γϑ ϑ ϑ ϑ σα ^{Νη} ο ψε σθε τη ην ζω ω ω ην η η
 μων ^{Νη} κρε μα με ε νη ην α α πε ε ε να α α αν
 τι ^{Δι} των οφθαλμω ω ω ων υ υ υ υ μων ^{Πα} ση με ε
^{Nη}
 ρον Στα αυ ρος υ υ ψϑ ϑ ται και κοσμος ε εκ πλα α
 νης η λευ θε ε ε ε ρω ω ω ω ται ^{Νη} ση με ε ρον τϑ
 Χρι ι ι στϑ ϑ η Α να στα α σι ις ε εγ και αι νι
^{Δι} ι ι ζε ε ε ε ται ^{Νη} και τα πε ρα α τα α τη ης
^{Δι} γης α α γα α α α αλ λο ο ο ον ται ^{Νη} εν κυμ
^{Δι} βα α λους δα αυ ι τι ι κοι οις υ μνον σοι προ ο σφε ρον
 τα και λε ε ε ε γο ο ο ον τα ^{Νη} ειρ γα σω
 σω ω ω ω τη ρι ι ι α αν εν με ε ε σω τη ης
 γη η η ης ο Θε ε ος ^{Δι} Στα αυ ρον και τη ην Α α
^{Nη} να στα α σιν δι ων η μαας ε ε ε ε σω ω ω ω σας ^{Νη}
 α γα θε ε και αι φι ι λα α αν θρω ω ω ω

Ἄνευ εἰσόδου· εὐθὺς ὁ προεστὼς ἡ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

* * *

καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκεται τὸ Καταξίωσον, Κύριε.

Ὁ προεστὼς ἡ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἄει καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη παῖσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Ἀπόστιχα

Τριήμερος ανέστης Χριστέ. Ἦχος Α̣̅̅̅ Δι. ς.

Ο υ ε στη σαν οι πο δες Χρι στς τον το πον
προ ο σκυ νη σω μεν α νυ ψα εν τες τον τρι σολ βι
ον Σταυ ρον εν ω κα τε κε νω θη το αι

μα τϷ Δε σπο ο τϷ το βλυ σαν κο σμω την α να
στα α σιν

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν
και προ σκυ νει τε τω
υ πο πο δι ω τωων πο δων αυ τϷ

Nε κρω σαν τες τα πα θη σαρ κος και πνευ μα
το ος θε ο φρονες ε πει χθω ω μεν υ ψω θη ναι
α πο γης ου ρα νι ον προς λη ξιν Σταυ ρϷ τη
α νυ ψω ω σει συ σταυ ρω θεν τες τω Δε σπο
ο τη Χρι στω ω

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων
ειρ γα σα το
δω τη ρι αν εν με σω της γης

Zω η ρυ τος εκ θει ας πλευ ρας πη γη σα
φωως ε ξε βλυ σε τϷ Σω τη η ρος κα τα ρ δευ Ϸ
σα ψυ χας των πι στει προ σκυ νϷ ντων το θει ον
πα θος τϷ Ϸ τϷ και τον Σταυ ρον και την Α να
α στα α σι ιν

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πά

Πα
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Κ Πα
αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Ο Πα
τε τρα πε ρα α α το ος κο ο ο σμος
ση μερον α γι α α α α ζε ε ε ε ται του τε
τρα με ε ρους υ ψου με νου ου σου ου Σταυ ρου Χρι
στε ε ο ο ο Θε ο ος η η η η μων και το
κε ρας των πι ι στων συν υ ψου ου ου ται αι βα σι
λε ε ων η η η η μων εν αυ τω τω ων δυ σμε ε
νων συ υν τρι ι βο ο ο οντων τα α κε ε ρα α α
α τα με γας ει ει ει ει ει Κυ υ ρι ι ι
ε και θαυ μα στος εν τοις ε ερ γοι οις σου δο ξα σοι

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
ᾠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

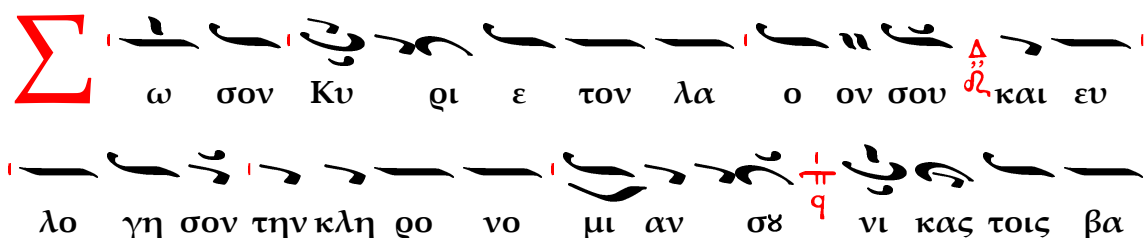
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

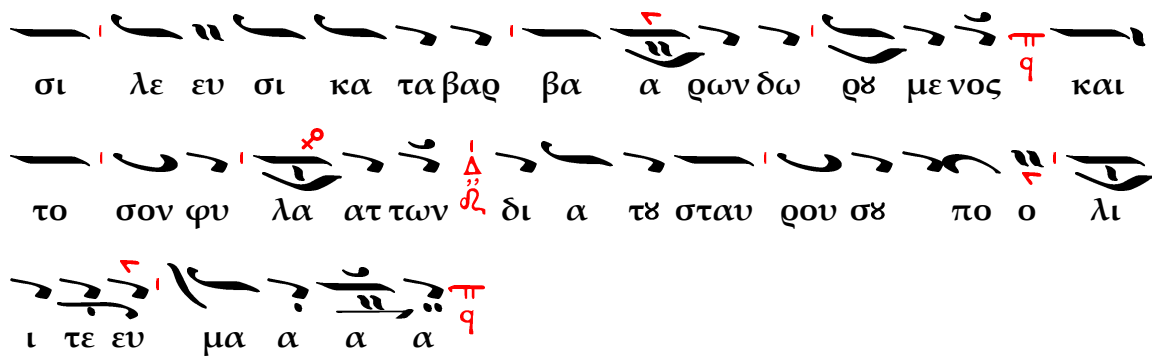
Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια, ἐὰν δὲν ἔγινε Εἴσοδος, ὁ ἱερεὺς τὴν Ἐκτενῇ καὶ τὴν Ἀπόλυσιν.

* * *

Ἡ ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῆθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῆθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις της παναρχάντου αὐτοῦ μητροῦ, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, οὗ τὴν ὑψωσιν ἐορτάζομεν, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *